

Παναγιώτης Βασιλάκης

Ένα σύντομο σχόλιο για πλευρές της πολιτικής στρατηγικής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές

Στις 19 Μαΐου έχει προγραμματιστεί η διεξαγωγή των αυτοδιοικητικών (δημοτικών και περιφερειακών) εκλογών καθώς και των ευρωεκλογών, ενώ πιθανό είναι και το ενδεχόμενο της ταυτόχρονης διεξαγωγής και των βουλευτικών εκλογών.

Ανεξάρτητα από τη διάταξη του πολιτικού σκηνικού ενόψει των τριπλών ή τετραπλών εκλογών είναι ιδιαίτερα σημαντικό η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. να χαράξει έγκαιρα μία **κοινή πολιτική στρατηγική** για την παρέμβαση των δυναμικού της στο επίπεδο των αυτοδιοικητικών εκλογών. Μία στρατηγική που θα συνεισφέρει τόσο **πολιτικά** στην ενίσχυση των **ριζοσπαστικών, αντιδιαχειριστικών, αντικαπιταλιστικών και αντι-ΕΕ** συνδυασμών όσο και **οργανωτικά** με την κατανομή των χιλιάδων οργανωμένων μελών της στις τοπικές και περιφερειακές κινήσεις.

Ειδικότερα, η οργανική ένταξη και συμμετοχή των μελών μας – ακόμα και ως δευτερεύουσα ένταξη – στην εσωτερική ζωή των κινήσεων θα συνεισφέρει και στην πολιτική ενεργοποίηση ενός δυναμικού που βρίσκεται στο μεταίχμιο της εργασιακής ένταξης, της επισφάλειας και της ανεργίας αλλά θα έχει και πολυεπίπεδη συνεισφορά στην ανασυγκρότηση του νεολαιίστικου και του εργατικού κινήματος που εδράζεται σε σημαντικό βαθμό σε τοπικό επίπεδο.

Αναφερόμενοι όμως σε **ριζοσπαστικές, αντιδιαχειριστικές, αντικαπιταλιστικές και αντι-ΕΕ δημοτικές και περιφερειακές κινήσεις** είναι σκόπιμο να γίνουν κάποιες επισημάνσεις:

1. Πληθώρα από αυτές υπάρχουν πλέον εδώ και δεκαετίες, όχι ως προϊόν ενός «κομματικού»

σχεδιασμού αλλά ως αποκρυστάλλωση μίας πραγματικής συσπείρωσης ενός **μάχιμου πολιτικού δυναμικού**, μίας αδιάλειπτης πολιτικής παρέμβασης σε κρίσιμα μέτωπα και μίας φυσιογνωμίας που πραγματώνει τόσο την αντιδιαχειριστική στάση όσο και την πραγματική εσωτερική δημοκρατική λειτουργία. Αυτές οι τοπικές κινήσεις συμπυκνώνουν και μία μάλλον πρωτοτυπία αλλά και συνεισφορά της «εκτός των τειχών» ελληνικής αριστεράς, του μοντέλου των πολιτικο-συνδικαλιστικών ενοτήτων του «κοινωνικού χώρου» που παράγουν πολιτική και οικοδομούν τις αναγκαίες για τη δράση τους κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες.

2. Πάνω σε αυτό το πολιτικό «κεκτημένο» επέδρασαν καταλυτικά οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ διαβλέποντας ορθά την κρισιμότητα της παρέμβασης στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και την κομβικότητά του συνολικά για το λαϊκό κίνημα. Αυτός ήταν και ο «τόπος» που επιτεύχθηκε το πλέον έμπρακτο και παραγωγικό ξεδίπλωμα της πολιτικής στρατηγικής συμμαχιών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της υλοποίησης του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής. Ως αποτέλεσμα σήμερα, σε μία περίοδο σχετικής υποχώρησης των μεγάλων κινητοποιήσεων των προηγούμενων ετών, αλλά και των συγκροτημένων πολιτικών δομών στη νεολαία και το εργατικό κίνημα, καταμετρούμε **πολλές δεκάδες τοπικών σχημάτων/κινήσεων**, με έμφαση στο χώρο της Αττικής αλλά και πανελλαδικά καθώς και **11 συγκροτημένες περιφερειακές κινήσεις**. Ας αναλογιστούμε το τεράστιο πολιτικό βάρος που διαθέτει σήμερα η «**Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αττική**», η οποία στηρίζεται (αλλά και στηρίζει) από το σύνολο των αντικαπιταλιστικών κινήσεων της Αττικής για να αντιληφθούμε την κρισιμότητα της παρέμβασης σε αυτό το επίπεδο.

3. Αυτή η ευρεία κατανομή των δημοτικών και περιφερειακών κινήσεων, που διεκδικεί χαρακτηριστικά πανελλαδικής διάρθρωσης, συνεισέφερε και συνεισφέρει τα μέγιστα σε πληθώρα μαχών του λαϊκού και εργατικού κινήματος. Από τις δεκάδες μικρές και μεγάλες μάχες για τα θέματα του περιβάλλοντος και της διαχείρισης του αστικού χώρου και τη μάχιμη αντιπαράθεση στους αναπτυξιακούς σχεδιασμούς του κεφαλαίου, τις πλατείες και τις λαϊκές συνελεύσεις την περίοδο του πρώτου μνημονίου, τη μάχη του «ΟΧΙ», τη διαρκή αντιπαράθεση και σύγκρουση με τη δράση της Χ.Α. και των φασιστικών συμμοριών, τις καθημερινές μάχες για την υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων μέχρι και την εξαιρετικά ελπιδοφόρα συγκρότηση των Εργατικών Λεσχών σε μία σειρά γειτονιών.

4. Οι κινήσεις δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση «κινηματικό εργαλείο» ή ένα επίπεδο πολιτικού πειραματισμού. Διαχρονικά αποτελούν ένα εργαστήριο πολιτικής γραμμής και ιδεολογίας.

Κομβική ήταν η θεωρητική συνεισφορά τους στην ερμηνεία της λειτουργίας της τοπικής αυτοδιοίκησης ως **αναπόσπαστο τμήμα του κρατικού μηχανισμού**, αναπόσπαστο στοιχείο ιστορικά της **πολιτικής, ιδεολογικής και οικονομικής λειτουργίας του αστικού κράτους**, που εξασφαλίζει την μακροπρόθεσμη αναπαραγωγή των καπιταλιστικών σχέσεων εξουσίας και εκμετάλλευσης, επιτρέποντας την αποτελεσματικότερη **οργάνωση του συνασπισμού εξουσίας σε τοπικό επίπεδο**.

Η εμπέδωση αυτής της θεωρητικής θέσης μέσα από τον μετασχηματισμό της σε **μάχιμη αντιδιαχειριστική παρέμβαση** έθεσε ίσως την πλέον κρίσιμη οριοθέτηση της **αντικαπιταλιστικής αριστεράς** από οικονομίστικες απόψεις της παραδοσιακής ρεφορμιστικής αριστεράς για το **ρόλο και τη λειτουργία των ΟΤΑ**, όσο και από **ανανεωτικές μεταμοντέρνες** αντιλήψεις περί δυνατότητας «αυτονόμησης» ή κατοχύρωσης «τοπικής δημοκρατίας» στο επίπεδο της «τοπικής αυτοδιοίκησης».

Επίσης, ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η δράση της **«Πρωτοβουλίας Κατοίκων στα Νότια» - «Αριστερής Πρωτοβουλίας Γλυφάδας»** (μετέπειτα) - στον επαναπροσδιορισμό και την οριοθέτηση της μάχιμης αντικαπιταλιστικής τοποθέτησης σε σχέση με τα **«μεγάλα έργα»** και τους αναπτυξιακούς σχεδιασμούς του κεφαλαίου στο επίπεδο του χώρου (πρώην αεροδρόμιο Ελληνικού - περιφερειακή Υμηττού), τόσο από μία οικονομίστικη προσέγγιση υπέρσπησης της «μεγέθυνσης», όσο και από ρεφορμιστικές διαχειριστικές λογικές εναλλακτικών προτάσεων/σχεδιασμού ή/και αυτόνομες λογικές «απο-ανάπτυξης», από τις οποίες επικαθοριζόταν η δράση μας μέχρι και πριν μία δεκαετία.

Είναι ενδεικτικό το βάρος και το εύρος αυτών των τοποθετήσεων - προϊόν της πολιτικής δράσης των κινήσεων στο τοπικό επίπεδο - που έχουν ενσωματωθεί στις πολιτικο-ιδεολογικές θέσεις τόσο συνιστωσών όσο και της ίδιας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Συγκεφαλαιώνοντας τα παραπάνω, οι ριζοσπαστικές, αντιδιαχειριστικές, αντικαπιταλιστικές και αντι-ΕΕ δημοτικές και περιφερειακές κινήσεις αποτελούν **μία από τις θεμέλιους λίθους της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς στη χώρα**. Αλλιώς ειπωμένο είναι η ριζοσπαστική και αντικαπιταλιστική αριστερά σε ό,τι αφορά το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Έχουν κατοχυρώσει:

1. Την πραγματική **κοινωνική τους γείωση** στις περιοχές παρέμβασής τους, τη διαρκή κινηματική παρέμβαση και τη σημαντική τους συμβολή στη δημιουργία θεσμών

αυτοοργάνωσης και εργατικής λαϊκής δημοκρατίας, στη δημιουργία λαϊκών συνελεύσεων και επιτροπών αγώνα, εργατικών λεσχών και στήριξη της λαϊκής αυτενέργειας και πρωτοβουλίας.

2. Το απαιτούμενο σήμερα πολιτικό και ιδεολογικό βάθος που τις φέρνει σε διάταξη μάχης συνολικά απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική των μνημονίων που απορρέει από την ΕΕ και ΟΝΕ, αποτελώντας κρίσιμο βραχίονα – αλλά και δυνητικό υποδοχέα των «υλικών» – του αναγκαίου σήμερα **αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής.**

3. Την απαιτούμενη φυσιογνωμία, τόσο σε σχέση με τον **αντιδιαχειριστικό** χαρακτήρα της παρέμβασής τους, όσο και σε σχέση με τη **δημοκρατική** τους λειτουργία, την **αυτοτέλειά** τους ως πολιτικές οντότητες, την πολυμορφία τους και την εμπεδωμένη τελικά εσωτερική πολιτική τους «γεωμετρία».

Συμπερασματικά λοιπόν, ενόψει των επερχόμενων δημοτικών και περιφερειακών εκλογών και σε ό,τι αφορά τις τοπικές και περιφερειακές κινήσεις στις οποίες παρεμβαίνουμε η κατεύθυνσή μας πρέπει να έχει τις εξής ορίζουσες:

- Με δεδομένο ότι το σημερινό πολιτικό-ιδεολογικό βάθος των κινήσεων αποτελεί σήμερα προϋπόθεση μιας ικανής παρέμβασης στο τοπικό επίπεδο, αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης ή απομείωσης για την **επίτευξη ευρύτερων ενοτήτων**. Οι προτάσεις ενότητας ή κοινής δράσης που θα προκύψουν – ενόψει και των εκλογών – πρέπει να εξετάζονται στη βάση του **πολιτικού κεκτημένου**, των κοινών κινηματικών πρακτικών και της αντιδιαχειριστικής φυσιογνωμίας των κινήσεων και όχι στο πλαίσιο είτε ενός εκλογικίστικου ετεροκαθορισμού ή / και ικανοποίησης πολιτικών σχεδιασμών με ορίζοντα το κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Μία παρόμοια κατεύθυνση δεν θα σηματοδοτούσε την ενίσχυση της δράσης και της παρέμβασης στο τοπικό επίπεδο, αλλά αποκλειστικά κεντρικούς πολιτικούς σχεδιασμούς στο πλαίσιο μίας επίπλαστης «ενότητας».

- Η πολιτική συμπύκνωση που έχει προκύψει ως αποτέλεσμα της κρίσης και το αναπόφευκτο βάθεμα των πολιτικών απαντήσεων που δίνουν οι πολιτικές συγκροτήσεις της αριστεράς και συνακόλουθα οι κινήσεις δεν σηματοδοτεί και ενιαιοποίηση των πολιτικών επιπέδων παρέμβασης. Το πολιτικό κεκτημένο των κινήσεων είναι αποτέλεσμα κυρίως της εσωτερικής πολιτικής τους λειτουργίας, βρίσκεται σε ώσμωση και επικοινωνία με το πολιτικό κεκτημένο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά δεν ταυτίζεται υποχρεωτικά. Η πολιτική φυσιογνωμία λοιπόν των κινήσεων πρέπει να διαφυλαχθεί από μία εργαλειακή προσέγγισή τους ως «ιμάντα μεταβίβασης και εξειδίκευσης» της «γραμμής», όπως επίσης και να περιφρουρηθεί από

«αυτο-αναφορικές» λογικές καθαρότητας, που τροφοδοτούνται από την κινηματική υποχώρηση και την αντικειμενική – ως ένα βαθμό – αδυναμία υλοποίησης μίας μάχιμης πολιτικής συμμαχιών. Και τα δύο θα οδηγούσαν στην απώλεια των όρων μαζικής παρέμβασης, δημοκρατικής λειτουργίας και τελικά παραταξιοποίησης και αποπτώχευσης του υφιστάμενου αλλά και δυνητικού πολιτικού δυναμικού τους.

• Μέσα στο προφανώς «ναρκοθετημένο» επερχόμενο εκλογικό σκηνικό, πρέπει να αξιοποιήσουμε το πολιτικό ενδιαφέρον που αναπόφευκτα πυροδοτεί με παραγωγικό πολιτικά τρόπο:

-Να συμβάλουμε έγκαιρα στην ενίσχυση ειδικά των τοπικών κινήσεων με την ενεργοποίηση του συνόλου των οργανωμένων μελών των συνιστωσών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τα οποία πρέπει να τεθούν με προτεραιότητα στη διάθεση των δημοτικών και περιφερειακών κινήσεων.

-Το επόμενο διάστημα πρέπει να ανατάξουμε τυχόν δυσλειτουργίες σε σχέση με την εσωτερική λειτουργία των κινήσεων.

-Να ενεργοποιήσουμε ακόμα περισσότερο των πολιτικό συντονισμό των αντικαπιταλιστικών κινήσεων πόλης.

-Να εξασφαλίσουμε τον ενιαίο προεκλογικό βηματισμό με έκδοση κοινής αφίσας και κάλεσμα αγώνα σε κάθε αγωνιστή για στήριξη των κινήσεων μας στους δήμους και τις περιφέρειες αλλά και συμμετοχή σε αυτές.

Παναγιώτης Βασιλάκης

μέλος ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

μέλος Τ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ Νοτίων Προαστίων

μέλος Αριστερής Πρωτοβουλίας Γλυφάδας

19-12-2018